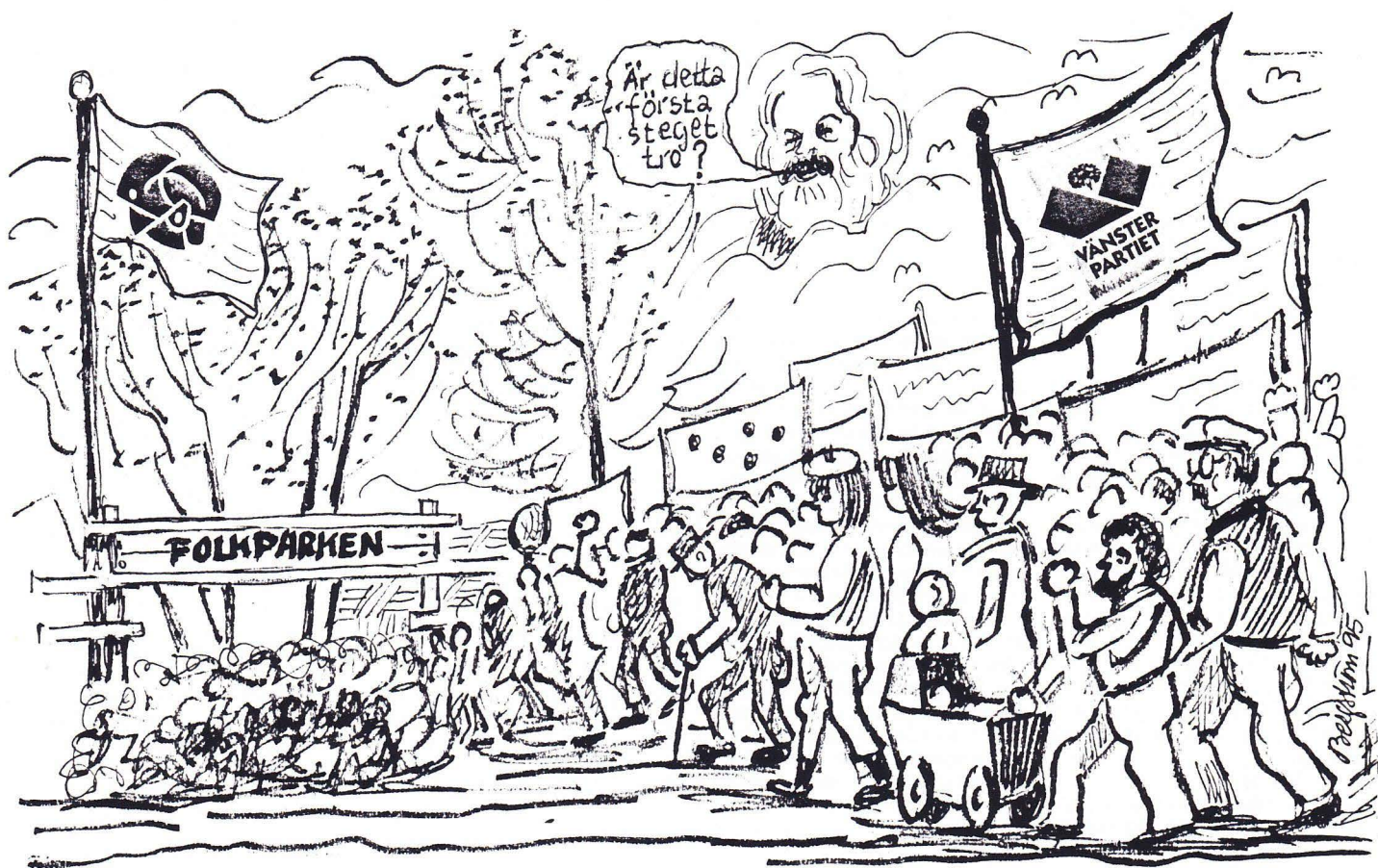

Vi går till Folkparken!

I år går vi alltså till Folkparken. Socialdemokrater och vänsterpartister, regeringsförsvarare och regeringskritiker, statsminister Carlsson och de spåda medlemmarna i Ung vänster. Den hundraåriga parken är en symbol för vad som trots allt förenar arbetarrörelsen, och dess renässans genom föreningen Aktiv Folkpark visar livskraften i de gamla idéerna om att ta saken i egna händer – gemensamt, inte individuellt.

Vietnam–Eritrea

1 maj 1975 var Vietnams befrielse alla demonstrationers huvudtema. Den mäktigaste solidaritetsrörelsen i Sverige efter andra världskriget hade under hårt motstånd skapats av en ungdomsgeneration som började arbeta 1965 utanför alla de politiska partierna.

1955 är solidariteten med tredje världen avförd från dagordningen. För första gången nämns den inte

på vänsterpartiets demonstrationsflygblad.

Elevernas solidaritet

I hundratals skolor över hela Sverige studerar tiotusentals elever Eritrea inför Operations Dagsverke den 4 maj. Traditionen härrör från tiden strax efter Dag Hamarskjölds död. I år hoppas eleverna kunna samla in mellan 10 och 20 miljoner kronor, i princip lika mycket som svenska staten anslä-

Men vi ser gärna att det blir tonvikt vid kritiken, att Ingvar C. påminns om att det finns en stabil och konstruktiv vänstermajoritet för en mer solidarisk politik än den nuvarande. Möt därför upp i vänsterns demonstrationståg som avgår från Stortorget 13.30. Gå med till Folkparken och lyssna på Ann Schlyter och Karin Svensson Smith och Röda Kapellet. Gör det!

git till Eritrea. Skolungdomarna i Elevorganisationen har arbetat hårt under drygt ett år. De har besökt Eritrea och rest mellan skolor i hela Sverige, från Överkalix till Sölvesborg, från Göteborg till Stockholm, för att berätta.

Det gäller skolbyggen

Insamlingen gäller skolbyggen, och projektet har utarbetats av Eritreagrupperna och Lutherhjälpen i samarbete med eritreanerna.

Mottot är *Elever hjälper elever*.

Vänsterpartiet och socialdemokraterna har kommit överens om att stödja eleverna första maj. Vi vill visa dem att deras solidaritet också är vår.

Och varför ska bara de satsa en dagsinkomst på Eritreas barn? Har inte alla vuxna samma ansvar? Du som tycker så kan sätta in pengarna på pg 90 02 23 - 9 och märka talongen Operation Dagsverke.

Gunnar Stensson

A Nice Place

Blått är Medelhavet och gröna är palmerna. Oklanderligt vit är kyparens jacka. Nyss har han serverat mej en calvados. Det är mitt favoritbrännvin, och tillika det enda som rimmar på Borås. För att citera skalden:

*Jag smugglade åt honom en
flaska calvados,
han var från Västergötland och
uppfödd i Borås.*

Borås har nyss varit ett mål för Lundapolitikens studiebesök. Det har gällt erfarenheterna av kommunaldelsnämnder. Programmet lär ha varit fullmatat.

Tror nog att jag valde rätt som i stället tog plats i det kommunala parkeringsbolagets styrelse. Rivieran och calvados går onekligen utanpå de inhemska alternativen. Om jag skulle beställa ett glas till? Det är ju Lunds bilister som betalar.

Tidigare i dag betalade de en utsökt lunch åt mej och de andra femton deltagarna i studieresan. Välkomstdrink, skinka & melon, en köttbit med utsökta bönor, tre sorters ost, färsk jordgubbar (tyvärr rätt smaklösa), kaffe med chokladpralin. Vin förstås.

Förströdda studier

Efteråt var det knappt att vi orkade titta på det automatiska p-huset. Men det gjorde inte så mycket, för det visade sej vara stängt så här på en söndag.

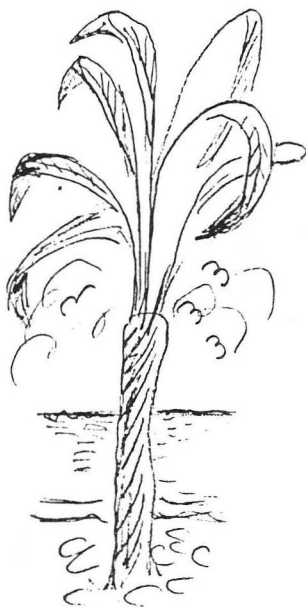
Vi har studerat två andra p-hus. Det första var mycket imponerande med sina 27 våningsplan. Dock var det för Lunds vidkommande lika realistiskt att ta efter som att fylla Höljedalen med tempererat saltvatten och förvandla Södra vägen till en Promenade des Anglais. Så det gjorde inte så mycket att guiden uteblev för att hans mamma blivit sjuk.

Det återstående p-huset fick också klaras utan egentlig guidning, även om maskinisten besvarade våra frågor så gott han kunde. Ja, det fanns trots automatiken en maskinist på plats hela dygnet. Det kostar förstås men kommunen subventionerar.

Automatiska p-hus

Genom att lägga mynt i en automat eller presentera ett betalkort får man infartsbommen att lyfta sej. Väl inne ställer man bilen på en liten släde, som via hissar och horisontella drivanordningar förflyttas till en plats som datorn anvisar. Där står den tills du kallar den tillbaka med hjälp av din kod. Varken mekaniken eller datorprogrammet är särskilt avancerade, och ungefär samma teknik används i industrins höglager. Den äldsta anläggningen byggdes för fyrtio år sen och det har sedan dess tillkommit ungefär en om året. Fyra av dessa automatiska p-hus finns alltså i Nice.

Med tanke på hur många städer som har p-problem är det inget

imponerande antal. Varför har det inte byggts fler? Ett skäl tycks vara att tekniken trots sin enkelhet inte alltid har fungerat oklanderligt. Ett annat är kapaciteten. Normalt är efterfrågan koncentrerad till vissa toppar på dygnet, och det går fortare att fylla ett konventionellt p-hus. Vi klockade väntetider på över fem minuter på grund av den långsamma inslussningen. Man kan ju sätta in fler portar och hissar men då stiger kostnaden.

Kostnaden ja. Konsulten som tagit initiativ till resan förklarade visserligen att ett automatiskt p-hus inte behövde bli dyrare - det erfordras inga vakter, ingen inre belysning eller målning, det går åt 30 procent mindre volym och följaktligen mindre mark. Men en förutsättning är då markpriser som ligger avsevärt högre än Lunds. Nice har sex-sju gånger fler invånare än vi och bebyggelsen är mycket tät i den attraktiva zonen närmast vattnet.

Inget för Lund

Så automatiska p-hus lär inte vara något för Lund. Konkret talades på resan det om två aktuella projekt. Det ena var lasarettet där det projekteras något slags p-anläggning i flera plan i samband med det omstridda barn- och kvinnomedicinska centret. Fast de tillfrågade landstingstjänstemännen hade avstått från att följa med till Nice, och vem vet hur det går med deras center när nu sjukvårdsdistriktets ekonomi är så usel och innan konsekvenserna är klara av sammanslagningen med Malmö.

Det andra var en anläggning väster om Lund C. Men på det lilla möte vi hade visade stadsarkitekten att det får plats en hel mängd p-platser under åtskilligt enklare och billigare former.

Från Täppan

På väg till kolonilotten händer det att jag tar en sväng förbi stadsparken för att kolla ankorna. De lära vara vara tämligen "primitiva" fåglar, medan kråkfåglarna, som är synliga överallt i Lund, är att betrakta som intelligenta varelse som sent befolkat världen. De trivs alltså i Lund, vilket staden bör känna sig smickrad av. Lundagårds höga träd älskas av råkorna och vill man ha skoj i kajors sällskap kan man nu gå till stadsparkscafé och mata dem med ställets goda kanelbullar.

Lundaborna tycks alltså ha ett gott förhållande till sina skator, råkor, kajor och vanliga kråkor. Annat är det i Tyskland. I Potsdam utanför Berlin har sk mördarkråkor slagit sig samman i flockar på ca 50 individer och anfällt kalvar. Det är förstås synd om kalvarna, men själva grundkonceptet att djur organiserar sig för att angripa människans näringar är hopp- ingivande ur ekologisk synpunkt. I USA lär det ju finnas mördarbin som attackerar människan direkt.

Mikroorganismerna

I bakteriernas och virusarnas värld sker ju mycket som kan betraktas som naturens hämnd på människor. Vi har förstås HIV, men också mindre gerillaattacker från resistenta bakterier är att beakta. I Lund har nu många daghemmen fått multiresistenta pneumokocker som ger öron- och lunginflammation; som en följd att läkarna överutskriver antibiotika, för att dubbelarbetande föräldrar inte ska behöva stanna hemma hos sjuka barn.

Den överdrivna hygien, som marknadskrafterna lockar fram genom intensiva annonskampanjer, gör att vår hud ständigt bearbetas med renande kemikalier, som tar bort skyddande hudfett. Här går kvinnorna i spetsen på ett negativ sätt och om vi ska få det ekologiska matriarket som t ex författaren Torbjörn Säfve förespråkar, då må kvinnorna tänka om, annars får vi ett nytt släkte av rena med superallergiska människor. Tråkigt, men huvudsaken man luktar gott, kanske någon tänker.

Men människan ger förstås inte upp inför naturens hämnd. Det gäller att gå till motattack. Norrmännen har tagit ett första steg genom att överväga att återuppta klubbningen av sälungar på Västerisen; pälsen lär bli bäst om man flår

ungarna levande. Kring Gotland härjar oljedöden bland ejdrar, tordmular och alfåglar. Inte för att kaptenerna har något emot dessa fåglar utan för att tjäna en liten slant genom att slippa ta hand om oljespill i hamnarna.

Nyligen drabbades jag själv av naturens hämnd i form av en influensa, som objektivt sätt inte var särskilt svår, men jag led förfärligt ändå och tyckte att livet nog förlorat sin mening. Själven var som utsugen ur kroppen och det var vedervärdigt att höra alla tjugiga nyheter i radion, som var det enda man ändå orkade lyssna på. Om det är så här att få en medelsvår influensa kan man börja undra hur det blir när man drabbas av verklig ohälsa. Och hur det är att bli gammal och skröplig.

Naturens hälsobringande krafter

Ett sätt att må gott och rekreera sig från sjukdomar är förstås att gå till sin täppa. Men även här kan vi förbli främlingar inför naturen om vi vill göra trädgården till ett välstädat hem där växterna står i raka rader och inget får växa upp som inte är planerat.

Det hör trots allt till ålderdomens nöjen att få kontakt med den natur som industrisamhället, och numera det informationsteknologiska köret, ständigt fjärrar oss från. Kanske kan man lära sig något av klassikernas klarsyn. Redan Cicero beskrev på ett övertygande sätt i boken "Om ålderdomen" naturens krafter på ett icke-teknologiskt sätt:

"Emellertid uppskattar jag inte bara grödans utan också själva jordens naturgivna kraft. När jorden har tagit emot ett utsatt korn i sitt mjuka och uppluckrade sköte håller den det först dolt, därefter mjukar det upp kornet sedan det värmts av dess ångor och tryck, och lockar fram ur det ett spirande grönt anlag som stöder sig på rottrådar, så småningom växer till sig, skjuter upp på ett ledat skaft, och omsluts av skidor när det börjar bli fullvuxet. När det kommer fram ur dem visar sig säden, ordnad i ax och skyddat mot småfåglarnas angrepp med en mur av agnar."

Precis så där är det i täppan just nu. Värmen har fått alla frön att börja gro. Fröband av morötter har jag lagt ut och gula lökar har blivit nedpetade i jorden. Sambon vädrar ut i sin stuga och lägger tygpersedlar i solen för torkning. Kolonisten några hus längre bort har återupptagit sitt visslande från förra året. Och vattnet rinner åter i ledningarna. Är det vår eller sommar?

Finn

Fast det antyddes också, bl.a. genom stadsbyggnadsdirektörens freudianska felsägningar, att det fanns en tomt i Lund som genom sin form och belägenhet var som klippt och skuren för ett automatiskt p-hus, nämligen i kvarteret Blekhagen, dvs. på östra sidan av Laboratoriegatan. Konsulten hade också

lagt stor möda ("flera hundra timmar") på att rita ett sådant. Haken är bara att den röd-gröna majoriteten inte vill ha det vilket framgår av samverkansdokumentet.

Så egentligen hade vi p-politiker inget att lära i Nice. Men trevligt var det!

Gunnar Sandin

Framtidens boende

Hur kan vi få ett mera miljöanpassat byggande i framtiden? Under våren har studieförbundet Vuxenskolan i samarbete med Miljödelegationen i Lund ordnat debattkvällar knutna till kommunens Agenda 21 arbete.

I tisdags kväll diskuterade en panel med fem representanter från olika delar av byggsektorn tillsammans med en alert publik temat *Framtidens boende*. Panelens kompetens spände från byggproduktion till forskning och bestod av Clas Fleming, ordförande i facket Byggnads i Lund, Håkan Samuelsson projektledare i byggföretaget JM Bygg i Lund, arkitekten Christer Nordström från Göteborg, som ritat miljöanpassade hus och professor Birgit Krantz från Arkitektskolan i Lund. Med så olika perspektiv på byggandet kom diskussionen att svänga från byggackorden till vad som kan besjåla ett hus, så att vi blir positivt berörda av de byggnader vi bor i och har runt om oss.

Diskussionsledare var Pål Dunér, arkitekt från Stockholm. Hans uppgift var att försöka hålla diskussionen till de frågor som det var tänkt att den skulle handla om: hur panelen såg på framtidens boende, om ett ekologiskt byggande måste vara dyrare än konventionellt byggande, om det är viktigt med vackra miljöer. Frågan om hälsa och inomhusmiljö hann vi inte diskutera under den en och en halv timme långa diskussionen som säkert kunde ha pågått mycket längre om inte arrangören utmätt denna tid. Diskussionen hann därför bara snudda vid alla de viktiga frågor kring vilken kunskap vi har om ett mera kretsloppsanpassat byggande och vilka hinder det finns för en snabbare miljöanpassning av byggandet. Den intresserade publiken dröjde kvar efteråt för att fortsätta att prata med de inbjudna personerna.

Byggföretag med miljöprofil

Håkan Samuelsson representerade ett byggföretag som medvetet valt att utveckla en miljöprofil. JM är kopplat till "det naturliga steget", och man har utbildat miljöhandledare inom företaget. Håkan var en av dem som genom det naturliga steget fått utbildning i kretsloppstänkande. På frågan om framtidens boende pekade han på att entreprenörernas del av byggprocessen är så beroende av de förutsättningar som finns i dag, de tekniska systemen och framförallt ekonomin. Toalettmödellet måste kopplas till de avloppssystem som finns idag, 100 meter fjärrvärmeledning kan vara en omöjlig kostnad för ett litet projekt.

Det är också beställaren av byggjobbet som styr miljöanpassningen. I ett aktuellt bygge för LKF har JM avrått från att använda plattmattor på goven. Men beställaren LKF vill inte ändra på detta och då blir

det naturligtvis plastmattor i dessa nya bostäder. Men Håkan inser också de möjligheter som JM har som ett stort företag att driva på en utveckling genom att sätta press på sina underleverantörer. Nu kräver de alltid in varudeklaration på alla byggmaterial de beställer. Han svarade ett klart ja på publikens fråga om det i framtiden kommer att finnas en marknad för återanvändning av byggmaterial. Men att vi i Sverige ligger långt efter de ledande länderna i Europa när det gäller att ta hand om byggmaterial från hus som rivs. I Holland och Tyskland finns långtgående krav på återanvändning/återvinning.

Varudeklaration

Det är bra att JM kräver en varuspecifikation av sina underleverantörer, men det borde vara en självklarhet att man alltid gör det ansåg Clas Fleming. Enligt Clas experimenterade man för lite i Sverige idag. Man borde bygga "visningshus", förebilder för att öka intresset för ett miljöanpassat byggande. Clas ansåg att även om man vet hur man skall bygga för att undvika miljöproblem så gör man det inte. Det är bara tid, dvs pengar, som räknas. Det skall gå så fort så man knappt bryr sej om sin egen säkerhet. Med det uppdrivna byggtäppet bygger man i byggfukt som senare ger hälsoproblem. Blöta betonggolv plus de vanliga golvmaterialen är en dålig kombination.

Clas pekade också på att byggprocessen är så uppspaltad. Byggföretagen köper upp underleverantörer. De som "räknar sämst", dvs lämnar det lägsta priset får jobbet. Ekonomi betyder att behålla med resurser. Men det finns olika typer av ekonomi. I byggbranschen är det tid och pengar, ackorden, byggkreditiv och räntor som styr.

Christer Nordström menade att visserligen finns det många olösta problem när det gäller att hitta miljövänliga alternativ till konventionella byggmaterial och teknik. Men de tekniska problemen är lättare att hantera än de som har att göra med en förändrad livsstil. Det är svårt att få människor intresserade av ett annorlunda boende. Han berättade om en okonventionell ombyggnad av ett trevåningshus i Göteborg som har lett till stora energibesparingar. Projektet har fått mycket uppmärksamhet och han har fått många frågor varför man inte går vidare med flera projekt. Men på de möten som ordnats har det kommit 2-3 hyresgäster, varav kanske en varit intresserad.

Sunda skolor

Det krävs också andra sätt att tänka, och de miljövänliga alternativen kan ibland bryta mot de regler som finns och som är anpassade till ett konventionellt byggande. Christer berättade om ett annat projekt han arbetat med, en skola i Kungälv, där man inte ville ha mekaniskt ventilationssystem. Med befintliga regler om värmeåtervinning och luftomsättning var självdrag "förbjuden verksamhet". Men han lyckades få kommunens tjänstemän att godta hans lösningar. Huset byggdes med enbart miljövänliga material, vilket motiverade att man inte behövde ha full fräs på ett fläktsystemet hela nätterna för att vädra ut skadliga emissioner från konstgjorda byggmaterial.

Waldorfskolan fick hälsosamma och miljövänliga byggda lokaler, där man sparade 3-400 000 på att slippa ett ventilationssystem man inte ville ha. Christers exempel visade att det inte behöver vara dyrt att bygga ekologiskt, men ibland "flyger fan i folk" som skall bygga ekologiska hus. Man behöver inte använda dyra material. Gipsplattor är ett utmärkt byggmaterial. Spånplattor och plywood skall undvikas.

Måste det vara så komplicerat att bygga, kan vi inte bygga enklare och kan det leda till en högre kvalitet på resultatet? Panelen vred och vände på denna fråga. Christer menade att det är mycket på gång nu, mycket som ifrågasätts. Enkelhet är bra, men vi skall inte slänga bort all lagrad byggkunskap vi har i dag, det skulle också vara ekologiskt. Birgit Krantz pekade på att ventilationen i ett hus är en komplicerad uppgift. Pål menade att det enkla kan vara mycket komplicerat. Det finns inget som är så svårt som "att räkna på" ett självdragshus.

Någon ur publiken frågade om nya hus alltid måste vara så sterila. Birgit Krantz ansåg att man måste kräva av hus att de både skall vara bra att bo i och tillfredsställa våra sinnen. Det nybyggda bostadsområdet Husie Gärd i Malmö menade hon var ett gott exempel på ett fint bostadsområde med goda detaljer. Om vi skall få ett ökat intresse för att bo mera miljövänligt måste vi dra in människorna i experimenten, ansåg Birgit. Utifrån undersökningar som gjorts vet man att det är svårt att ändra attityder enbart genom information. Ekobyarna är våra förebilder på ett ekologiskt boende i dag, men den stora utmaningen är att introducera detta i våra vanliga bostäder.

Nästa gång skall systemekologen Folke Günther prata på Kulturen om *Stad och land i samverkan, om ekologiskt anpassad stadsutveckling*. Det blir den 16 maj kl 19.30.

Eva Kristensson

I huvudet på en kommunalpolitiker

År 1987 skrev Rolf Edberg, miljöskribent, fd landshövding, socialdemokrat, en bok som heter "Årsbarn med plejaderna". Funderingar i en glänta mellan skog och vatten. "Den skall jag citera ett stycke ur istället för att skriva om kommundelsnämndsreformen, som redaktionen tyckte jag skulle undvika just i detta numret.

Så här skriver Rolf Edberg:

"Varje erövring som vår hjärna gjort (som en biprodukt till sin funktion i överlevnadens tjänst) har föregåtts av många valna försök, mycken vilsegång och många misstag. Även framstående forskare har haft svårt att slita sig ur sin tids föreställningar och fördomar.

...Vi lever just nu i en tid då omvärderingar på många områden sker med oerhörd hastighet. Nyss solida sanningar kan smältas ner över en natt. En vetenskaplig text kan ibland bli föråldrad på manuskriptets väg från skrivbordet till sätteriet.

...Kanske är vetenskapen om hur litet vi vet den största vetenskap vi vunnit. Den gör oss till tvivlare, ifrågasättare.

Det är tvivlet på våra egna iakttagelser och slutsatser som driver oss vidare i vårt sökande. Det låter oss ana att oerhörda upptäckter, som vi i dag inte har fantasi att förutse, väntar om vi ger oss själva nåden att fortsatt existera på denna rymdspillra.

Vi bygger myter och ideologier, katedraler och observatorier för att söka svar på de eviga frågorna varifrån och varthän.

Varje tid, varje kultur har haft sina myter, som försökt förklara universums ursprung och människans plats i allt. De har klätt sig som religioner, filosofiska system och vetenskapliga teorier. De religiösa myterna har ofta blivit dogmer som inte fått ifrågasättas.

...En teori är ingen kunskap. Ordet teori har samma rot som ordet teater. En teori är ett sätt att betrakta, en teater en scen på vilken något framställs för att betraktas. Allt våra teorier låter oss betrakta i atomkärnor och galaxer är modeller med krav på att kritiskt prövas och med vägar öppna mot nya modeller.

Så långt Rolf Edberg. Han beskriver naturvetenskapens dilemma, men det kan lita gärna handla om den politiska verkligheten. 1980 års sanningar är inte 1995 års sanningar är inte 2010 års sanningar.

Låt oss alla vara tvivlare, fast med någorlunda stadiga tuvor att hoppa kring på.

Och låt gärna ett av hoppen landa på Stortorget 1 maj, när vänstern samlar sina skaror i en demonstration för solidaritet och rättvisa, med destination Folkparken. Landa bakom huvudbanderolltexten "Folkets väl går före marknadens", "6 timmars arbetsdag" eller, varför inte "Socialismen kan ändå nås med cykel".

Väl mött, tvivlare!

Sven-Bertil Persson

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Om kommunalar, segregation och brist på skoldemokrati

Vårfruskolan, låg- och mellansta-dieskola i centrum, har problem med platsbrist. Dessa problem har sedan länge varit möjliga att förutse men den tillbyggnad som gjorts är otillräcklig. En provisorisk lösning har detta läsår varit att hyra en lokal på Östra Mårtensgatan kallad Tornugglan. Nu har rektor inför nästa läsår beslutat om en annan lösning: två klasser, 1-2c och 3c, flyttas till Apelskolan just söder om Södra Esplanaden. Apelskolan används nu av KomVux och ska byggas om för dessa åldersgrupper. Två nya förstaklasser ska också inrymmas där.

Det blir dock inget fullgott alternativ till Vårfruskolan: t ex kommer matsal att saknas, så barnen får äta vid sina skolbänkar, gymnastik- och slöjdsalar liksom bibliotek finns heller ej så en del av undervisningen är tänkt att bedrivas vid Vårfruskolan. Detta innebär dagliga förflyttningar mellan de två enheterna där Södra Esplanaden, en av de hårdast trafikerade gatorna i Lund, måste korsas. Den yttre miljön vid Apelskolan präglas också av den närliggande biltrafiken och som en ytterligare finess är den största delen av skolgården asfalterad.

Segregationen inom skolsystemet tar sig nu nya uttryck. Apelskolan kommer att bli en skola för årskurs 1-5 där eleverna sen flyttas till Svaneskolan, medan barnen ska kunna gå på Vårfruskolan t o m årskurs 6. Det sistnämnda har framhållits som ett skäl till flyttningen av klasser! Tydligast kommer segregationen att bli för de två klasser som flyttas från Vårfruskolan. De blir utsatta för en dubbel särbehandling genom att de av rektor valts ut för förflyttning. Lagg därtill att klasserna knappast är slumpmässigt utvalda och tidigare varit utsatta för negativa åtgärder som åldersintegrering utan pedagogiska motiv, lärarbyten m m.

Usel information

Det mest provocerande och anmärkningsvärda är dock hur beslutet tagits och hur informationen (miss)skötts. Det antydde under hösten att det skulle bli

aktuellt med flyttning av klasser, men ingen konkret information kom. Det gjorde det emellertid i februari - i form av en lapp som barnen hade med sig hem en fredag i ryggsäcken, där det framgick att de två nämnda klasserna skulle flyttas. För säkerhets skull hade rektorn gjort sig oanträffbar denna eftermiddag. Hennes motiv för att vid denna tidpunkt informera föräldrarna: "Det hade ju ändå börjat att läcka ut!" Rektorn har i praktiken varit totalt ovillig att söka efter alternativa lösningar, trots att hon muntligen lovat motsatsen. Hem och Skola har krävt att en arbetsgrupp skulle bildas, rektorn har avvisat. Föräldrarna till barnen i de berörda klasserna har, med mycket stor uppslutning, framfört att de ogillar förslaget, hittills till ingen konkret nytta. Oavsett vad man vill lägga i begreppet skoldemokrati - detta agerande från skolledningen har inget med begreppet att göra.

På skolkonferensen reserverade sig föräldrarepresentanterna och frågan kommer nu därför den 3 maj upp i skolstyrelsen. Vi kan förstå att man tidigare har haft en avvaktande hållning med tanke på en önskvärd utveckling mot decentralisering och kommunalsreform. Men punkten när man borde agerat har sedan länge passerats och situationen är nu fylld av aggression och olust. Rektorns agerande är en mycket dålig inledning till kommunalsreformen och kan ses som ett varnande exempel på hur decentralisering kan missbrukas. Vi vill uppmana skolstyrelsen att nu med kraft offentligt ta avstånd från hur frågan skötts av skolledningen och verka för att finna alternativa lösningar. Om inte, ställer vi oss liksom säkert flera andra frågan: hur fungerar egentligen den offentliga sektor som vi tillsammans kämpar för att behålla och utveckla?

Per Sederblad
Susanne Kindeberg

Lund om femton år

Hyresgästföreningens lundaavdelning höll konferens på Lundia i veckoskiftet. Rubriken var "Vi formar framtiden".

Riksförbundets vice ordförande Solweig Waidelich inledde om Hyresgästföreningens framtidsvision. Hon betonade särskilt de lokala hyresgästföreningarnas roll, som hon liknade vid navet i det hjul runt vilket allt i bostadskvarteret kretsade.

En gästföreläsarna var forskaren vid socialhögskolan, Tapio Salonen. Hans inlägg hade rubricerats "Vår sociala framtid". Salonen

slog fast att det är dags att punktera myten om socialbidragstagaren som en listig skurk som lever gott och dränerar det allmänna på enorma summor. Den typiske bidragstagaren är en ungdom, en ensamstående mamma eller en invandrare som knappt kan hålla sig flytande. Något lyxliv lever de sannoligen inte. Sverige är ett rikt land menade Salonen, men dess rikedomar är ojämt fördelade. Detta såg han som en anledning till stadsskulden.

Ingen miljöhänsyn

Kjell-Arne Landgren talade om Lunds plats i regionpolitiken och sjöng tillväxtpolitikens höga visa när han talade om Öresundsbron och det stora ekonomiska kraftfält som samarbetet med västra Tyskland skulle komma att utgöra. Det framstod för mig som en framtidsbild där igen hänsyn tagits till miljön.

För LKF i framtiden redogjorde dess VD Börje Svensson. LKF:s idé är att på ett affärsmässigt sätt erbjuda bostäder med hög kvalitet och god miljö till rimliga hyror. Dessutom skall man ge hyresgästerna god service och inflytande över boendet.

Inget P-hus i Blekhagen!

Karin Svensson Smith (v) redogjorde för Agenda 21 ur ett lundaperspektiv. Två andra lundapolitiker gav sin syn på Lund 2010: Gunnar Jönsson (s), ordförande i byggnadsnämnden och moderaternas ordförande Pontus Bergman. Gunnar Jönsson gav klart besked om att det inte kommer att byggas något parkeringshus i kv Blekhagen (bakom Domus). Vidare skall grönområden sparas i tätorten även om man måste förtäta staden.

Pontus Bergman (m) ansåg för sin del att kommunalsreformen kommer att försvåra den kommunala beslutsprocessen.

Som en av slutsatserna vid konferensen blev att om Lund skall växa utanför sin nuvarande gräns bör det ske där det kan byggas spårbunden kollektivtrafik antingen utmed stambanan eller genom att anlägga nya spår till de s k byarna i kommunen.

Göte Bergström var där.

Konferensordf.
Boel Wieslander
LH Gyllenkrok

Pontus
Bergman
(m)

Folkparken 100 år 1895-1995

Valborg 30 april 14.00

Folkfest, servering

Bengt Sändh 21.00

17.30 Röda Kapellet spelar

18.00 Tal till våren: Lennart Prytz

Lunds Allmänna Sångförening

18.10 Bålet tändes

19.00 Visor i tältet

22.00 Stort fyrverkeri

Barnkarusell, Grillad korv,

Loppis, Tipspromenad

Föreningen En Aktiv Folkpark

LH-föreningarna på Väster

Valborgsmässafton Djingsis Khan

20.30 Elden tändes

21.30 Pub-kväll i Vita Huset

Kulturakrobaternas kör från

Köpenhamn sjunger tillsammans

med Midnattskören.

Välkomna! Entré 20 kr.

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET Fredag 28/4 spelning 19.30, samling hos Elisabeth och Rune, Skarpskyttev. 30C. Låtar: Som tidigare bestämts!

Lördag 29/4 ingen spelning i Kristianstad. Söndag 30/4 spelning Folkparken 17.30, samling 17.15. Låtar: 8, 76, 78, 136, 251, 271, 275, 288. Därefter 19.30 Sankt Hans Backar, samling 19.15. Låtar: samma som ovan.

Måndag 1/5 (Första maj):

Trelleborg: avfärd Clemenstorget 8.30

för spel 9.30. Helsingborg: avfärd

Clemenstorget 10.15 för spel 11.30.

Malmö: avfärd Clemenstorget 10.00 för

spel 11.00. Bilarna ställs på Sydkaft.

Lund: Stortorget 13.15, avmarsch 13.30

till Folkparken.

Simrishamn: avfärd 15.30, spel Hamn-

plan 17.00.

Lunds domkyrka: samling + spel 18.00.

(Låtar: 1, 2, 12, 28, 31, 76, 271, 288).

För samtliga spelningar gäller följande

gåtar: 1, 2, 3, 8, 12, 31, 76, 78, 136,

170, 251, 275, 281. Folkparkslåtar: 1,

45:1, 143, 262, 271, 288, 294, 298A.

Veteranerna samlas 12.00 i stadshallen

för rep. Spel Stortorget 13.00. Låtar: 1,

2, 3, 8, 12, 31, 170.

Ring Rune 115069 om du saknar noter.

Hasses Släkt spelar i Folkparken 16.30-

17.30. Eftersitts: Restaurang Botulfs-

platsen 20.00!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Rune Liljekvist.

Manus sänds per post till: Vecko-

bladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.

Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Manus mottas gärna på 3,5" diskett

i Word eller WP för Mac eller PC.

Telefon till redaktörerna:

Kajsa Theander 046-13 28 40.

Thomas Schlyter 046-14 75 05.

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.